

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

సంపుటి : 46 సంచిక : 20 విజయవాడ 20-2-2014 పేజీలు : 8 వెల : రు 5.00

రైతుల పేరుతో రుణమాఫీ

రుణాల రద్దు మాత్రం బడా పరిశ్రమాధిపతులకు!

యు.పి.ఏ ప్రభుత్వం 2008లో 55 వేల కోట్ల రైతుల రుణాలు రద్దుచేసి, అది తమ ప్రభుత్వ ఘనతగా ప్రచారంచేసుకొంటూనే ఉంది. ఈ పథకం అమలు, తీరుతెన్నులను పరిశీలిస్తే అర్హులైన రైతులకన్నా అందుకు అర్హులు కానివారే ఎక్కువమంది ఉన్నారని, అనేక అవకతవకలు, అవినీతి చోటుచేసుకొన్నాయనే విషయాలు వెల్లడైనాయి.

నేడు సేద్యం చేయటానికి పెట్టుబడి కీలకంగా మారింది. దాన్ని సమకూర్చుకోవటం చిన్న - సన్నకారు రైతాంగానికి గగనమైపోతున్నది. అధిక వడ్డీలకు అప్పులు చేస్తున్నారు. వడ్డీ వ్యాపారుల దోపిడీకి గురౌతున్నారు. వడ్డీ వ్యాపారుల బారినపడకుండా ప్రభుత్వమే బ్యాంకుల ద్వారా రుణాలు అందచేస్తుందని పాలకులు ప్రకటించడం జరిగినా, ఏ సంవత్సరం కూడా రైతులకు కేటాయించిన పంట రుణాల మొత్తాన్ని బ్యాంకులు ఇవ్వలేదు. ఇప్పటికీ 55శాతం రైతాంగానికి ముఖ్యంగా పేద, మధ్యతరగతి రైతాంగానికి బ్యాంకుల నుండి రుణాలు అందటంలేదు. ఇచ్చిన రుణాలను కూడా కాబాలీవాలా లాగా పీడించి మరీ వసూలు చేస్తున్నారు.

ప్రభుత్వాలు అనుసరించిన, అనుసరిస్తున్న విధానాల ఫలితంగా వ్యవసాయరంగం తీవ్ర సంక్షోభంలో పడింది. సరళీకరణ, ప్రైవేటీకరణ విధానాల అమలు ఫలితంగా సేద్యానికి అవసరమైన విత్తనాలు, ఎరువులు, పురుగుమందుల ధరలు ఊహించని విధంగా పెరిగి సేద్యపు ఖర్చులు మోయలేని విధంగా పెరిగాయి. అందుకు అనుగుణంగా పంటలకు న్యాయమైన ధరలు లభించటంలేదు. దళారుల, మిల్లర్ల, సిండికేట్ వ్యాపారుల దోపిడీకి రైతాంగం గురౌతున్నారు. ఫలితంగా రైతాంగానికి సేద్యం గిట్టుబాటు కాని పరిస్థితి ఏర్పడింది. దీనికేదో ప్రతి సంవత్సరం ఏదో ఒక రూపంలో ప్రకృతి వైపరీత్యాల వలన రైతాంగం పంటలు కోల్పోయి, అపారంగా నష్టపోవటం జరుగుతూనే ఉంది. న్యాయమైన ధర లభించక, పంటలు నష్టపోయి, రైతాంగం అప్పుల్లో కూరుకుపోతూనే ఉన్నారు. మూడెకరాలు ఉన్న రైతు రాబడి సాధారణ బ్యాంక్ గుమస్తాకన్నా తీసికట్టుగా ఉందని వెల్లడించిన, పంజాబ్ వ్యవసాయ కమిషన్ నివేదిక-రైతాంగం పరిస్థితికి అద్దం పడుతోంది. పంట రాగానే బ్యాంకు అప్పులతీర్చే చిన్న - సన్నకారు రైతాంగం, నష్టాలపాలై అప్పుతీర్చలేని పరిస్థితుల్లో వారి ఆస్తులను బ్యాంకులు కర్కశంగా జప్తు చేస్తున్నాయి; అవమానాలకు గురిచేస్తున్నాయి. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో ఆత్మగౌరవం దెబ్బతిన్న రైతులు బలవంతపు మరణాలకు పాల్పడుతున్నారు.

అన్నంపెట్టే రైతాంగం అప్పులపాలై ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతుండటంతో అప్పులు రద్దుచేయాలని రైతాంగంతోపాటు, రైతుకూలీసంఘాలు, రైతు శ్రేయస్సుకోరే ప్రజాతంత్రవాదులు ఉద్యమిస్తూనే ఉన్నారు. 1965, 1969సం||లలో వచ్చిన తుఫాన్లు, 1977లో వచ్చిన దివిసీమ ఉప్పున ఇతర ప్రజలతోపాటు రైతాంగాన్ని తీవ్రంగా నష్టపర్చింది. ఈ సందర్భముగా రైతాంగపు అన్నికల అప్పులు రద్దుచేయాలనే ఉద్యమం ఊపందుకొంది. అనేక ఆందోళనలు కొనసాగాయి. 1977 ఎన్నికల్లో అధికారంలోకి వచ్చిన జనతా ప్రభుత్వం మొదటిసారిగా పరిమితమైన పద్ధతిలో రైతాంగపు అప్పులు రద్దుచేసింది.

2002 నుండి ఆంధ్రరాష్ట్రంలోను, దేశంలోని అనేకప్రాంతాల్లో అనావృష్టి, అతివృష్టి, చీడపీడలు విజృంభించాయి. రైతాంగం కోలుకోని విధంగా నష్టపోయారు. గ్రామాల్లో కరువు విలయతాండవం చేసింది. గ్రామీణ పేదలతోసహా పేద, మధ్యతరగతి రైతాంగం కూడా బ్రతకుతెరువు కోసం వలసబాట పట్టారు. సేద్యం సాగని పరిస్థితి ఏర్పడింది. ఈ పరిస్థితుల్లో రైతాంగం అప్పులు రద్దుచేయాలనే డిమాండ్ తీవ్రరూపం దాల్చింది. రుణాల వసూళ్ళకు వచ్చిన అధికారులను గ్రామాల నుండి తరిమివేశారు. ఉద్యమం ఉధృతరూపం దాల్చింది.

ఎన్నికలు సమీపించినప్పుడే వ్యవసాయరంగం, రైతాంగం సమస్యలు పాలకులకు గుర్తుకవస్తాయి. కారణం - రైతాంగం ఓట్లు కీలకం కావటమే. అప్పుడు మాత్రం రైతులే దేశానికి వెన్నెముక, రైతులేదే రాజ్యంలేదు, పంటలకు గిట్టుబాటు ధర, సాగునీరు వంటి సమస్యలు పాలకుల నోటివెంట వస్తాయి. 2004లో జరిగిన సాధారణ ఎన్నికల సందర్భంగా అధికారంలోకి వస్తే రైతుల అప్పులు రద్దుచేస్తామని రాష్ట్రంలో కాంగ్రెస్ పార్టీ ప్రచారం చేసింది. అప్పుల రద్దుతోపాటు రైతాంగం ఎదుర్కొంటున్న ఇతర సమస్యలను కూడా పరిష్కరిస్తానని చెప్పి రాష్ట్రంలో అధికారంలోకి వచ్చింది. కాంగ్రెస్ నాయకత్వంలోనే కేంద్రంలోనూ యు.పి.ఏ అధికార పగ్గాలు చేపట్టింది. రైతువ్యతిరేక విధానాల ఫలితంగా రాష్ట్రంలో తెలుగుదేశంపార్టీ అధికారాన్ని కోల్పోయింది.

కాంగ్రెస్ పార్టీ అధికారంలోకి వచ్చిన 4 సంవత్సరాల వరకు అప్పుల రద్దు నినాదంగానే మిగిలిపోయింది. 2009లో సాధారణ ఎన్నికలు దగ్గరపడటంతో తిరిగి అధికారాన్ని నిలబెట్టుకునేందుకు, రైతాంగాన్ని తమవైపు ఆకర్షించేందుకు 2008లో చిన్న, సన్నకారు రైతుకు 50వేల లోపు బ్యాంకు అప్పులు రద్దుచేస్తున్నట్లు ప్రకటించి బడ్జెట్ నుండి 52,275 కోట్ల రూపాయలు విడుదల చేసింది. అప్పుల రద్దు వలన 3.45 కోట్ల మంది రైతాంగానికి ప్రయోజనం చేకూరుతుందని, ఈ ఘనత యు.పి.ఏ ప్రభుత్వానిదేనని ఘనంగా ప్రచారం చేసుకొంది.

ఆరుగాలం కష్టపడి దేశ ప్రజలకు ఆహారధాన్యాలు అందిస్తున్న రైతాంగం ఆత్మహత్యలు ఎందుకు చేసుకొంటున్నారన్న మూలాలకు వెళ్ళకుండా నామమాత్రంగా అప్పులు రద్దుచేసి దాన్నే ఘనంగా చెప్పుకొంటున్న యు.పి.ఏ ప్రభుత్వం, మొండి బకాయిల పేరుపెట్టి, బడా వ్యాపారులకు, కార్పొరేట్ సంస్థలకు లక్షల కోట్ల రుణాలను రద్దుచేస్తూ, తిరిగి వారికి అప్పులు ఇస్తున్న విషయాన్ని మరుగుపరుస్తున్నది. వీరికి రద్దు చేసిన మొత్తంలో రైతాంగానికి రద్దు చేసింది నామమాత్రమే. బ్యాంకులకు చేరిన ప్రజల సొమ్మును, మొండి బకాయిల పునర్ వ్యవస్థీకరణ పేరుతో బడాబాబులకు ప్రభుత్వం దోచిపెడుతున్నది.

ప్రభుత్వరంగంలోని చాలా బ్యాంకులు బడా పరిశ్రమాధిపతుల, కార్పొరేట్ సంస్థల అప్పులను రద్దుచేయటమో, పునర్ వ్యవస్థీకరించటమో జరుగుతుంది. గత రెండు సంవత్సరాల కాలంలో 3లక్షల కోట్ల బడా వ్యాపార వర్గాల రుణాలను బ్యాంకులు రద్దుచేశాయి. ఇందుకు సంబంధించిన సంస్థల, వ్యక్తుల పేర్లను తెలుసుకొనే అవకాశం కూడా లేకుండా చేసింది. ఇది వెల్లడైతే వారి గుట్టు బయటపడుతుందనే భయం అందుకు కారణం. స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా నేతృత్వంలోని ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకుల నిరర్థక ఆస్తులు పెద్దస్థాయిలో పెరిగాయి. అనేక బడా వ్యాపార సంస్థలు బ్యాంకుల ద్వారా ప్రజల సొమ్ముని దోచుకున్నాయి. (తరువాతి 2వ పేజీలో)

లోపలి పేజీల్లో...

- ◆ ఆఫ్ఘనిస్థాన్: అమెరికా వంచనాత్మక శాంతిప్రక్రియ
- ◆ ఈశాన్య భారతపౌరులపై జాతిపర వివక్ష-దాడులు
- ◆ కాశ్మీరు సైన్యం సాగించిన 'ఎన్ కౌంటరు' హత్యాకాండ దురాగతం వెల్లడి
- ◆ విదేశాలకు ప్రవాహంలా తరలిపోతున్న సంపద
- ◆ దేశంలో పరిశ్రమలను నిశ్శబ్దంగా కబళిస్తున్న జపాను సామ్రాజ్యవాదం
- ◆ గ్రామీణ పేదల వలసలు-యాజమాన్యాల నికృష్ట దోపిడీ, దౌర్జన్యాలు

సంపాదకీయం

రచ్చ చావడిలో తెలు "గోడు"

రాష్ట్రవిభజన సమస్యపై పాలకవర్గాల మూఠా తగవులు పార్లమెంటులో పరాకాష్ఠకు చేరాయి. అనుల్లంఘనీయ పవిత్రత గలదని తామే చెప్పుకుంటున్న రాజ్యాంగంమీద ప్రమాణంచేసి పదవులనలంకరించినవారే పార్లమెంటును మరోసారి రచ్చచావడిగా దిగజార్చటానికి పోటీలుపడ్డారు. తాము రూపొందించుకున్న పార్లమెంటరీ విధి, విధానాలతోపాటు కనీస మర్యాదలను కూడా పాటించకుండా తుంగలో తొక్కటంలో ఒకరిని మించి మరొకరు పోటీలు పడ్డారు. పార్టీ విధానాన్ని సమర్పించేవారిగా, వ్యతిరేకించే వారిగా క్రమశిక్షణ అన్నది కలికానికి కూడా కన్పించని విధంగా అన్ని రాజకీయ పక్షాలూ నిట్టనిలువునా చీలాయి. అందరూ ప్రజల మనోభావాలకు ప్రతినిధులమని చెప్పుకునేవారే. ఒక్క నిమిషంకూడా ప్రజల మనోభావాలూ, ఆకాంక్షలేమిటో చెప్పేమాట రాకుండానే పార్లమెంటు ఉభయసభలూ వారంరోజులపాటు సాగాయి. విభజన బిల్లు ప్రవేశపెట్టడానికి జమాజెట్టిల్లాంటి పార్లమెంటు సభ్యులతో బలప్రదర్శనచేసి సోనియాగాంధీ తన "ధృఢ" నిశ్చయాన్ని వెల్లడిచేయగా, అంతకుతగ్గని ముష్టియుద్ధాలతో విపక్షసభ్యులు ప్రజా ప్రయోజనాలు రక్షించే "హీరో"లుగా పోజులు పెట్టారు. ప్రజాస్వామ్యంలో అత్యున్నత చర్యవేదికగా పదేపదే చెప్పుకునే పార్లమెంటు నిరర్థకత్వం మరోసారి బట్టబయలైంది. భారత పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్యపు డొల్లతనం మరోసారి తేటతెల్లమైంది.

ఇంతకీ ఈ రచ్చంతా దేనికోసం? ఏ ప్రజాప్రయోజనాలను ఇది రక్షిస్తుంది? ఏ ప్రజా ఆకాంక్షలకిది అద్దంపడుతున్నది? రాష్ట్రవిభజన లేదా సమైక్యత రాష్ట్ర ప్రజల సమస్యకాదు. రాష్ట్రవిభజన జరిగినా, సమైక్యంగానే వుంచినా ప్రజలెదుర్కొంటున్న మౌలిక సమస్యలేవీ పరిష్కారంకావనీ, పాలకవర్గ ముఠాలమధ్య అధికార పంపక తగవుల మంటల్లో ప్రజలను శలభాల్లా మాడ్చి వేస్తున్నారని "జనశక్తి" మొదటినుండి హెచ్చరిస్తూ వస్తున్నది. "జనశక్తి" అంచనా సరైనదని ఈ పరిణామాలు మరోసారి నిరూపించాయి.

రాష్ట్రప్రజలు కోరుకుంటున్నదేమిటి? తమ పొలాలు సాగునీటితో తడిసి పంటలతో కళకళలాడాలని రైతాంగం కోరుకుంటున్నారు. తమ శ్రమకు సరిపడా వేతనం లభ్యమై, పని ప్రదేశాలలో భద్రత కలిగివుండి గౌరవప్రద జీవనం గడపాలని కార్మికులు కోరుకుంటున్నారు. వ్యవసాయం వెనుకబడి ఉపవృత్తులు నాశనమై కడుపు చేతపట్టుకుని వలసలు పోతున్న గ్రామీణ పేదలు దుర్భరజీవన, పనిపరిస్థితులు మారాలని కోరుకుంటున్నారు. భవిష్యత్తుపై ఆశలన్నీ కళ్లలో పెట్టుకుని డిగ్రీలు చేతపట్టుకుని జీవన సమరంలోకి అడుగుపెట్టిన యువత తమ శక్తియుక్తులు వినియోగించగల ఉపాధి అవకాశాలు మెరుగుపడాలని కోరుకుంటున్నారు. మానవులుగా ఉనికికి అవసరమైన కనీస అవసరాలు తీరాలని ఆదివాసీ జనులు కోరుకుంటున్నారు. సమానత్వంతో, ఆత్మగౌరవంతో తలెత్తుకు జీవించాలని మహిళలూ దళితులూ కోరుకుంటున్నారు.

తెలుగు ప్రజల ఈ ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షలూ, డిమాండ్లను పార్లమెంటు, శాసనసభ లోపలా, వెలుపలా విభజన సమస్యపై సాగుతున్న, సాగిన పాలకవర్గ పార్టీల చర్చ ముందుకు తెచ్చిన పాపాన పోలేదు. ఈ సమస్యలకు పొరుగువారే కారణమన్న రెచ్చగొట్టుదూ, విభజనే అన్ని సమస్యలకు పరిష్కారమని ఒకవైపునా; విభజన జరిగితే సమస్యలు మరింత తీవ్రమౌతాయన్న రెచ్చగొట్టుదూ, సమైక్యంగావుంటేనే అన్ని సమస్యలూ పరిష్కారమౌతాయన్న ఆశల పందిళ్లు మరోవైపునా పాలకవర్గ పార్టీలు సాగించాయితప్ప ప్రజలెదుర్కొంటున్న మౌలికసమస్యల పరిష్కారానికీ, తమ పరిమితుల్లోనైనా ఒక కార్యక్రమాన్నీ ఏ ఒక్కరూ ప్రతిపాదించలేదు. పోనీ తక్షణ సమస్యలన్నా తీర్చేందుకు పూనుకోలేదు.

పైపెచ్చు విభజనపై భావోద్వేగాలను పెంచి ప్రజల సమస్యలను అసలు అజండాలోకి రాకుండా కలిసికట్టుగా వ్యవహరించారు. అందరూ రైతు బాంధవులే. వేలాది రైతాంగం చేతివృత్తులవారు ఆత్మహత్యల పాలబడితే బయట ఒకరిపై ఒకరు బురదజల్లుకోవటంతప్ప, ఆత్మహత్యలకు కారణాలూ, పరిష్కారాలు తెలుసుకునేందుకు పడేళ్లలో ఒక్కరోజుకూడా శాసనసభకు తీరిక దొరకలేదు. ప్రజల కనీస అవసరాలైన విద్యా, వైద్యాలను ప్రైవేటు రంగానికి లాభాలపంటగా మార్చిన విధానాలనే ప్రజాసంక్షేమ చర్యలుగా చూపెట్టుకున్నారు. సంకుచిత దోపిడీ ప్రయోజనాలు ఈడేర్చుకునేందుకు విభజన చదరంగంలో ప్రజలనూ, ప్రజాప్రయోజనాలనూ పావులుగా వాడుకుంటున్నారు.

వీరి సమస్యయ నినాదం దీనికొక ఉదాహరణ. హైద్రాబాదులాంటి మరో నగరాన్ని నిర్మించి యిస్తే, సమన్యాయం జరుగుతుందట! కొత్త రాజధానిలో ఒక ఐబిటి, ఐఐఐఐ, ఐఐఐఐలాంటి విద్యాసంస్థలు స్థాపించాలట. ఇవన్నీ విద్యార్థులందరూ అఖిల భారత స్థాయిలో పోటీపడి సీట్లు పొందవలసినవే. ఆంధ్రప్రాంత విద్యార్థులకు ప్రత్యేకంగా ఏర్పడే సౌకర్యంలేదు. అయినా ఇదేదో ఆంధ్రవిద్యార్థుల కోసమన్నట్లు చిత్రిస్తున్నారు. వీటి నిర్మాణానికి వెచ్చించే వందలకోట్ల రూపాయలను శాసనసభలూగా రూపుదాల్చిన కాంట్రాక్టు దండు కోవటమే దీని పరమార్థం. జిల్లా కేంద్రానికి అందుబాటులో వుండేందుకు ఖమ్మంజిల్లాలో కలిపిన భద్రాచలాన్ని ఆంధ్రకు కేటాయిస్తే విభజన సమస్యలన్నీ పరిష్కారమౌతాయట. పోలవరం ప్రాజెక్టు నిర్మాణం పూర్తిఅయి రాష్ట్రం సస్యశ్యామలమవుతుందట. వాస్తవమేమిటి? ఒక్క ఎకరానికి కూడా కొత్తగా సాగునీరివ్వని ప్రాజెక్టు యిది. దశాబ్దం గడిచినా ఇప్పటికీ తవ్విన కాలువలు ఒకవైపున వూడిపోతుండగా, ద్యాము పునాదులు కూడా నిర్మాణం కాని ప్రాజెక్టు యిది. దీని ఖర్చు అంచనాలు మాత్రం తడిసి మోపెడయ్యాయి. అవినీతిసేతల, వారి ఆశ్రితుల జేబులు నింపుతున్న ప్రాజెక్టు ఇది. (తరువాతి 3వ పేజీలో)

